

Sylabus omylů (komentář)

Klíčová slova: papež, katolictví, rozum, teologie

Sylabus omylů je text, který vydal papež Pius IX. v prosinci roku 1864. Vydáním tohoto textu prezentoval papež Pius IX. svá stanoviska, která měl vůči vědeckému a myšlenkovému pokroku devatenáctého století. Sylabus omylů lze také považovat za jakýsi manifest papežské neomylnosti v otázce víry a mravů, která byla později na prvním vatikánském koncilu prohlášena za dogma (1870).

Pius IX. v deseti článcích sylabu omylů zahrnuje osmdesát vědeckých, politických, náboženských a hospodářských doktrín a přichází s myšlenkou na opětovné podřízení státu pod papežskou autoritu. Text samotný je velice autoritativního rázu. Myšlenky Pia IX. lze z dnešního pohledu považovat z hlediska katolické církve jako „zpátečnický“ a takto taky dle mého názoru musel ve své době působit.

Pokud se pokusíme pohlédnout na to, co tehdejšího papeže vedlo k vydání takového dokumentu, musíme si představit tehdejší postavení katolické církve. Díky vědě a jiným v té době se rozmáhajícím prostředkům a v neposlední řadě také všeobecné sekularizaci náboženství se katolická církev a potažmo i papež samotný ocitají na „okrajích“ a nezastávají již přední místo v životech lidí jak tomu bylo v celém středověku a také v pozdním starověku. Myslím si, že Pius IX. chtěl svým Sylabem omylů ukázat svou autoritu a snad i doufal, že se katolická církev začne navracet do světového popředí. Nicméně se domnívám, že způsob, který papež Pius IX. užil, nebyl šťastný a měl přímo opačný účinek než by katolická strana chtěla.